

міжнародному праву та сталій практиці.

Література

1. Про міжнародний комерційний арбітраж: Закон України від 24 лют. 1994 р. № 4002-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4002-12>
2. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16 квіт. 1991 р. № 959-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/959-12>
3. Імунітет держави у міжнародному праві: поняття та види. URL: <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/law/9824/>

УДК 346.2 (043.2)

Поліщук І.В., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГРОЗ БЕЗПЕЦІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Дослідження сучасного стану забезпечення безпеки суб'єктів господарювання відображає високу конфліктну напруженість у сфері безпеки господарської діяльності, що «має яскраво виражений деструктивний характер і ніяк не може розглядатися як позитивне явище суспільного розвитку, оскільки пов'язується із системною корупцією, некомпетентним і неефективним державним адмініструванням, організованою злочинністю» [1, с. 35], недостатнім рівнем законодавчого та матеріально-технічного забезпечення суб'єктів господарювання. Перманентне зростання кількості загроз і ризиків функціонування суб'єктів господарювання, обумовлених недоліками та прогалинами у нормативно – правовій базі, актуалізують необхідність підтримки належного рівня правової безпеки суб'єктів господарювання у системі забезпечення безпеки їх господарської діяльності.

Питання безпеки при здійсненні господарської діяльності тісно пов'язане із створенням механізму захисту її суб'єктів від різного роду загроз. Загрози безпеці діяльності суб'єктів господарювання визначають як «потенційні або реальні дії фізичних або юридичних осіб, які порушують стан суб'єкта господарювання та здатні призвести до припинення його діяльності чи до значних втрат» [2, с. 123]. Але, загрозою може бути не кожна дія, що має негативні наслідки, а тільки дія свідомо спрямована на отримання певної вигоди від дестабілізації суб'єкта, від зазіхань на його безпеку. Тому виділяють ознаки, що є характерними для загроз безпеці суб'єктів господарювання: свідомий і корисливий характер; спрямованість дій на нанесення збитків суб'єкту господарювання; протиправний характер.

При визначенні загроз необхідно керуватися також рядом параметрів:

реальністю загрози; суттю протиріч, що породили загрози; гостротою цих протиріч; терміновістю їх вирішення; визначенням сил і засобів, якими може скористатися опонент; розробкою і виявленням ознак можливої загрози.

До загроз безпеці суб'єктів господарювання відносять їх «технологічну і кадрову деградацію, порушення договірної дисципліни, невиконання ними програм, планів, стратегій, в тому числі інноваційного розвитку, соціальних програм» [3, с. 68], а також монополізацію постачальниками ринків сировини, енергії, матеріалів, зростання кредитних ресурсів, спроби неконтрольованої скупки акцій, дискредитація продукції підприємства, соціальна та/або політична нестабільність у сфері ділових інтересів підприємства та інші. Тобто, загрози безпеці суб'єктів господарювання можуть бути досить різноманітними і чисельними, зважаючи на що їх класифікують за різними критеріями. Так у науковій літературі ряд вчених (В.В. Сергієнко, А.С. Пешкова, Д.В. Трошин та ін.) пропонують таку класифікацію: «за джерелом виникнення небезпеки: зовнішні і внутрішні; за природою виникнення: політичні, кримінальні, контрагентні; за ймовірністю виникнення: явні і приховані; за наслідками: загальні і локальні; за об'єктами посягань: інформація, матеріальні і нематеріальні активи, персонал, ділова репутація; за можливістю прогнозування: прогнозовані і непрогнозовані; за ймовірністю настання: катастрофічні, значні і незначні; за сферами виникнення: економічні, фізичні, психолого-інформаційні» [4, с. 16].

В.А. Фурса за ступенем тяжкості наслідків розрізняє загрози з високою, значною, середньою та низькою тяжкістю наслідків; за величиною ймовірності поділяє загрози на малоймовірні і реальні; за суб'єктами: загрози з боку кримінальних структур, несумлінних конкурентів, контрагентів та власних працівників. Визначає також, що «загрози можуть бути різними і за об'єктами зазіхань, якими виступають ресурси – трудові, матеріальні, фінансові, інформаційні» [2, с. 125].

Аналізуючи чинники, що впливають на рівень безпеки суб'єктів господарювання, більшість вчених визначають об'єктивність негативного впливу саме зовнішніх загроз, більшість з яких пов'язана з діяльністю держави, зокрема державного управління, яке поміж іншого може розглядатися як елемент мінімізації комплексу загроз, що створюють небезпеку для суб'єктів господарювання. В контексті державного регулювання, а також засобів, форм та методів державної регуляторної політики у сфері безпеки господарської діяльності основоположною складовою для підтримки високого рівня безпеки суб'єктів господарювання має стати дієвий механізм завчасного виявлення загроз, а також викликів, які можуть бути джерелами загроз, з ціллю попередження наслідків їх впливу.

Література

1. Зачосова Н.В., Чакалов Р.К. Правове забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарської діяльності. *Приазовський економічний вісник*. 2017. Вип. 4(04). С. 34-38.
2. Фурса В.А. Сутність загроз підприємницької діяльності. Пріоритети розвитку національної економіки в контексті євроінтеграції та глобальних викликів: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. конф. Ч. III. Харків: ХНУБА, 2016. С. 123-126.
3. Трошин Д.В. Безопасность предприятия: смысл, онтология, оценка: монография. Тверь: Твер. гос.ун-т, 2015. 212 с.
4. Сергієнко В.В., Пешкова А.С. Правове забезпечення безпеки суб'єктів господарської діяльності в Україні: навчальний посібник. Харків: ХНЕУ імені С. Кузнеця, 2016. 140 с.

УДК 347 (043.2)

Поліщук І.В., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Мариношенко В.П., викладач,
Ірпінський державний коледж економіки та права, м. Ірпінь, Україна

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Правове регулювання як напрям діяльності публічної адміністрації, спрямоване на створення оптимальних відносин суб'єктів господарювання і держави, зокрема у контексті гарантування і захисту законних інтересів, прав та виконання покладених на них, згідно чинним законодавством, зобов'язань. Загалом держава встановлює певні правила поведінки, а суб'єкти господарювання мають їх виконувати, оскільки тільки в такому випадку можлива їх діяльність у сфері економіки країни. При порушенні таких правил настає відповідальність, що негативно впливає на сам процес їх функціонування як суб'єктів визначеної діяльності. Для регулювання діяльності суб'єктів господарювання держава має враховувати стан економічного розвитку країни, оскільки його нестабільність може істотно впливати на вибір такими суб'єктами виду економічної діяльності або ж, при динамічному розвитку окремої сфери економіки, можуть створюватися умови для монополізму, що негативно впливає на таку ж діяльність інших суб'єктів господарювання. Тому державна політика має бути обґрунтованою і цілеспрямованою, враховувати несприятливі фактори та створювати умови для їх ліквідації.

Відповідно до ст.1 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» державна